

РЕШЕНИЕ

№ 4

гр. гр.Монтана, 05.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОНТАНА, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ВАЛЯ МЛАДЕНОВА

при участието на секретаря СИЛВИЯ Л. ГЕОРГИЕВА
хххо разгледа докладваното от ВАЛЯ МЛАДЕНОВА Гражданско дело № 20211630101854 по описа за 2021 година

Предявеният иск е с правно основание чл.410 ал.1 т.1 от КЗ.

Ищецът ЗАД „xxxxxxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxx xxxxxxxxxxxx” – град София твърди, че на 29.10.2020г. сключили имуществена застраховка „xxxxxxxxxxxx Каско Стандарт” с АН. Н. Б. от град Монтана, по силата на която застраховали за всички рискове по раздел „Каско, клауза „Пълно каско, лек автомобил марка ххх, модел ххх, с рег.№ xxxxxxxx, със срок на действие на застраховххха за периода от 17.00 часа на 29.10.2020г. до 23.59 часа на 28.10.2021г., за което издал на застрахования застрахователна полица № 4704200420001246/29.10.2020г. Поддържа, че на хххххг. в град Монтана, на бул.”xxxxxx в посока ххх срещу х, АН. Н. Б., управлявайки застрахования от тях автомобил марка ххх, модел ххх, с рег.№ 5559 ВТ, в движение е попаднала в небезопасна дупка на пътното платно, стопанисвано от хххххх Монтана, при което са причинени материални щети по управлявания лек автомобил, а именно: предна дясна лята джанта, задна дясна лята джанта, предна дясна гума и задна дясна гума. Поддържа, че водачът на лекия автомобил е уведомил органите на „Пътна полиция”, които са посетили мястото на произшествието, хххо за

реализирането ПТП е съставен Протокол за ПТП с бланков № 1767235/xxxxxг. на ОДМВР-Монтана. Твърди, че за настъпилото застрахователно събитие, на основание заявление за изплащане на застрахователно обезщетение от АН. Н. Б. от 18.01.2021г., образували застрахователна преписка (щета) № 470420212102695 /или референтен № 51-0420-040/21/ по описа на ЗАД “xxxxxxxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxxx”, хххо застрахованият е избрал да бъде обезщетен по калкулация на Застрахователната компания. Стойността на вредите на застрахования автомобил възлезла на сумата от 448,15 лева, от която, на основание т.2 от подраздел VI на глава Трета на раздел „Каско” на приложимите към застрахователния договор Общи условия, удържали дължимите от застрахования 3-та и 4-та вноска от разсрочената застрахователна премия, общо в размер на 372,80 лева, а сумата от 75,35 лева, явяваща се разлика до размера на определеното обезщетение, заплатили с преводно нареждане на 22.01.2021г. на собственика на застрахования автомобил - АН. Н. Б.. Твърди, че съгласно чл.410, ал.1, т.1 от Кодекса за застраховането след изплащане на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу лицето, причинило вредите със своето действие или бездействие, а съгласно чл.410, ал.1, т.3 от Кодекса за застраховането срещу собственика на вещта и лицето, което е било длъжно да упражнява надзор върху вещта, причинила вреди на застрахования по чл.50 от Закона за задълженията и договорите. Поддържа, че съгласно чл.3 ал.1 от Закона за движение по пътищата лицата, които стопанисват пътищата, ги поддържат изправни с необходимата маркировка и сигнализация за съответния клас път, организират движението по тях така, че да осигурят условия за бързо и сигурно придвижване и за опазване на околната среда от наднормен шум и от замърсяване от моторните превозни средства. Съгласно разпоредбата на чл.31 от Закона за пътищата изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществяват от общините. Твърди се, че в случая ответникът не е обезопасил и обозначил с необходимата маркировка препятствието (дупххха) на общинския път, находящ се в рамките на град Монтана, хххо с бездействието си е станал причина за възникване на ПТП, при което са причинени вреди на застрахования от нас автомобил. Поддържа, че с писмо-регресна покана изх.№ Л 01880/06.04.2021г., получено

от ответника на 12.04.2021г., го уведомил, че встъпваме в правата на увредения и го поканил да заплати доброволно изплатеното от тях застрахователно обезщетение за увреденото МПС в размер на 448,15 лева, но сумата не е заплатена и до настоящия момент. Предвид гореизложеното моли съда да постанови решение, с което на основание чл.410, ал.1, т.3 във вр. с т.1 от Кодекса на застраховането да осъди ответника xxxxxx МОНТАНА, xxxxxx адрес град Монтана 3400, xxxxxx 1 да заплати на ЗАД "xxxxxxxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxx xxxxxxxxxxxx" сумата от 448,15 лева, представляваща платено застрахователно обезщетение по щета № 470420212102695 /или референтен № 51-0420-040/21/ по описа на ЗАД "xxxxxxxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxx xxxxxxxxxxxx", на основание застрахователна полица № 4704200420001246/29.10.2020г. по имуществена застраховка „xxxxxxxxxxxxx Каско Стандарт“, за причинени увреждания на застрахован лек автомобил марка "xxx", модел xxx, с рег.№ xxxxxx, при ПТП, реализирано на xxxxxг. в град Монтана, на общински път - бул."xxxxxx в посока „xxx“, срещу х, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на предявяване на иска до окончателното плащане на сумата. Моли съда на основание чл.81 вр. с чл.78, ал.1 от ГПК да осъди ответника да му заплати направените по делото разноски.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът по делото xxxxxx МОНТАНА е представил писмен отговор на исковата молба, в който изразява становище за неоснователност на иска. Твърди, че същият е неоснователен както по основание, така и по размер и xxho такъв следва да бъде отхвърлен. Поддържа, че в исковата молба xxho място на реализиране на ПТП е посочено бул."Христо Ботев" № 34 в посока xxx срещу х, което са две различни места, xxho № 34 на бул."Христо Ботев" не се намира срещу х в посока xxx. За посоченото xxho време на настъпване на пътнотранспортното произшествие не е имало необезопасени дупки на пътното платно, от които да настъпи щета на автомобила. Твърди, че от изложеното в исковата молба, не може по хххегоричен начин да се установи, както и да се приеме, че на посочената дата xxxxx г. действително е настъпило застрахователно събитие За това твърдение ищецът се позовава единствено на съставен протокол за пътнотранспортно произшествие. Поддържа, че съгласно разпоредбата на чл.6, т.4 от Наредба № Из- 41/12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им

при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Информационния център към Гаранционния фонд протокол за пътнотранспортно произшествие при повреди на МПС, когато повредите не са причинени от друго ППС, /какъвто е настоящия случай/ не се съставя. Текст на разпоредбата към момента на твърдяното произшествие е „не се посещават от органите на МВР – „Пътна полиция”, и не се съставят документи за повреди на МПС, които не са причинени от друго ППС, освен когато повредите са причинени в резултат на пътнотранспортно произшествие с един участник и МПС не е в състояние да се придвижи на собствен ход. Твърди също, че към исковата молба няма доказателства, че МПС не е било в състояние да се придвижи на собствен ход за да бъде съставен протокол. По отношение на описания механизъм на пътнотранспортното произшествие - място на настъпване, причината необезопасена дупка на пътното платно, връзката с увреждането представеният протокол за пътнотранспортно произшествие не се ползва с обвързваща доказателствена сила, тъй като произшествието не е било реализирано в присъствие на неговия съставител. Съставителят на протокола за ПТП е извикан след станалото произшествие. Заявява, че в протокола за ПТП не е записана конкретна големина на дупката на пътното платно, поради което не може да се установи по безспорен начин, че е възможно дупка с такива размери да причини такова ПТП и вреди. Твърди, че в протокола липсва посочване и на скорост на управляване на автомобила. Твърди, че няма данни, повредите на моторното превозно средство действително да са причинени от попадането му в необезопасена дупка в пътния участък, където се твърди в исковата молба, че е настъпило процесното произшествие. Недоказано е и изложеното в исковата молба, че размерът на щетите по автомобила е действително този, който се сочи 448,15 лв. Поддържа също, че към доказателствата представени с исковата молба липсва документ, от който да е видно кога точно е заплатена първата вноска по застрахователната премия, за да може да се установи, че към момента на настъпване на твърдяното ПТП е имало валидно застрахователно правоотношение между увреденото лице и застрахователя. Не е било налице и основание застрахователя да встъпи в правата на

Доказателствата по делото са писмени и гласни. Изслушано е и е прието заключение на вещо лице.

От събраните по делото доказателства е установено, че на 29.10.2020г. ищецът ЗАД „xxxxxxxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxx xxxxxxxxxxxx” – град София и АН. Н. Б. от град Монтана сключили имуществена застраховка „xxxxxxxxxxxxx Каско Стандарт” , по силата на която застраховали за всички рискове по раздел „Каско, клауза „Пълно каско, лек автомобил марка xxx, модел xxx, с рег.№ xxxxxxxx, със срок на действие на застраховхха за периода от 17.00 часа на 29.10.2020г. до 23.59 часа на 28.10.2021г., за което ищецът издал на застрахования застрахователна полица № 4704200420001246/29.10.2020г. Установено е също, че на xxxxxг. в град Монтана, на бул.”xxxxxx в посока xxx срещу х, АН. Н. Б., управлявайки застрахования от ищеца автомобил марка xxx, модел xxx, с рег.№ 5559 ВТ, в движение е попаднала в необезопасена дупка на пътното платно, стопанисвано от xxxxxx Монтана, при което са причинени материални щети по управлявания лек автомобил, а именно: предна дясна лята джанта, задна дясна лята джанта, предна дясна гума и задна дясна гума. Водачът на лекия автомобил е уведомил органите на „Пътна полиция”, които са посетили мястото на произшествието, хххо за реализирането ПТП е съставен Протокол за ПТП с № 1767235/xxxxxxг. на ОДМВР-Монтана. Установено е също така, че за настъпилото застрахователно събитие, на основание заявление за изплащане на застрахователно обезщетение от АН. Н. Б. от 18.01.2021г., при ищеца е образувана застрахователна преписка (щета) № 470420212102695 /или референтен № 51-0420-040/21/ по описа на ЗАД “xxxxxxxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxx xxxxxxxxxxxx”. Щетата на застрахования

автомобил е изчислена в размер на сумата от 448,15 лева, и след приспадане на дължимата застрахователна премия в размер на 372,80 лева, е изплатена разлика в размер на 75,35 лева с преводно нареждане на 22.01.2021г. на собственика на застрахования автомобил - АН. Н. Б..

С писмо изх.№Л 01880/06.04.2021г., получено от ответника на 12.04.2021г., ищецът го е уведомил, че встъпва в правата на увреденото лице и го поканил да възстанови доброволно сумата от 448,15 лева,

От изслушаната по делото съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещото лице Е.К., се потвърждава стойността на нанесената щета в размер на 448,15 лева. В заключението си вещото лице посочва, че настъпилите щети са най – вероятно вследствие на описания механизъм и съответстват на тези, описани в заявлението за изплащане на обезщетение и са в причинна връзка с реализираното ПТП.

От показанията на изслушания по делото свидетел ЦВ. В. ИВ., който е и съставител на протокола за ПТП, се установява, че причината за ПТП – то е една голяма дупка на пътя. Свидетелят установи също, че обозначителни знаци не е имало.

Гореизложената фактическа обстановка се потвърждава от събраните по делото писмени и гласни доказателствени средства и от заключението на съдебно-техническата експертиза, което заключение съдът кредитира изцяло, хххх обективни, безпристрастни и компетентно изготвени.

Съгласно чл.210 ал.1 от КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне.

Съдът намира, че са налице условията за уважаване на исковата претенция. Съгласно чл.410, ал.1, т.1 от Кодекса за застраховането след изплащане на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу лицето, причинило вредите със своето действие или бездействие, а съгласно чл.410, ал.1, т.3 от Кодекса за застраховането срещу собственика на вещта и лицето, което е било длъжно да упражнява надзор върху вещта, причинила вреди на застрахования по чл.50 от Закона за задълженията и договорите.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът намира, че са налице всички елементи от фактическия състав на посочената правна норма: Наличие на застрахователно правоотношение по договор за имуществена застраховка, в изпълнение на който застрахователят е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение и отговорност на прекия причинител на вредите, които трябва да са установени в процеса – деяние, вреда, противоправност, причинна връзка и вина. По делото безспорно е установено

наличие на застрахователно правоотношение, настъпването на вреда спрямо застрахованото имущество, плащането на застрахователно обезщетение на застрахованото лице и причинна връзка между настъпилите вреди и преминаването на автомобила през неравностите по пътното платно, стопанисувано от ответника. Няма спор, че участъкът от пътя, на който е възникнало ПТП-то, е реализирано на общински път – бул.хxxxxxxxxxxxxx”, поради което отговорен за поддръжкxхха на пътя е именно ответникът по делото – хххххх Монтана. Улица /бул./ xxxxxxxxxxxxxx”, на който е станало произшествието, се намира в населеното място и хххо такава, не е част от републикансххха пътна мрежа. Пътят е местен по смисъла на чл.З ал.З от Закона за пътищата и хххо такъв, е публична собственост на хххххх Монтана. Освен това съгласно параграф 7 т.4 от ПЗР на ЗМСМА, хххххх Монтана е собственик на общинските пътища и улици на територията на град Монтана, а съгласно чл.50 от ЗЗД, за вредите, произлезли от каквито и да било вещи, отговарят солидарно собственикът и лицето, под чиито надзор те се намират. Съгласно чл.З ал.1 от Закона за движение по пътищата лицата, които стопанисуват пътищата, ги поддържат изправни с необходимата маркировка и сигнализация за съответния клас път, организират движението по тях така, че да осигурят условия за бързо и сигурно придвижване и за опазване на околната среда от наднормен шум и от замърсяване от моторните превозни средства. Съгласно разпоредбата на чл.31 от Закона за пътищата изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществяват от общините. Поддържането на пътя хххо дейност е регламентирано в чл.47 ал.1 от Правилника за прилагане на Закона за пътищата и то включва полагането на системни грижи за осигуряване на целогодишна нормална експлоатация на пътя и осъществяване на мерките за защита на неговите съоръжения и принадлежности. Според нормата на чл.167 ал.1 от ЗДВП, лицата, които стопанисуват пътя, го поддържат в изправно състояние, сигнализируют препятствията по него и ги отстраняват във възможно най-кратки срокове. В случая, установената необезопасена и необозначена неравност /дупка/ на пътното платно е представлявала препятствие по смисъла на посочената разпоредба, която е създадала опасност за движението. При така установената правна уредба, се налага изводът, че за поддържането и ремонта на пътя е отговорен собственика му – хххххх Монтана, която е проявила бездействие, изразило се в бездействие на служителите й, натоварени да отстранят повреди. Те са проявили бездействие и в изпълнение на задълженията си по чл.З от ЗДВП и не са сигнализирали препятствието и организирали движението по начин, осигуряващ безопасността му. В случая ответникът не е изпълнил задължението си да обезопаси и обозначи необходимата маркировка на необозначената дупка и това е станало причина за възникване на ПТП, при което са причинени материални щети на застраховаият от ищеца автомобил.

При установеност на механизма на ПТП и настъпилите щети, е било налице валидно основание за изплащане на застрахователно обезщетение и

съответно – след неговото заплащане от застрахователя е възникнало правото му на регрес спрямо ответната xxxxxx.

Ето защо ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 448,15 лева, представляваща платено застрахователно обезщетение по щета № 470420212102695 по описа на ЗАД “xxxxxxxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxx xxxxxxxxxx”, на основание застрахователна полица № 4704200420001246/29.10.2020г. по имуществена застраховка „xxxxxxxxxxxxx Каско Стандарт”, за причинени увреждания на застрахован лек автомобил марка “xxx”, модел xxx, с рег.№ xxxxxxxx, при ПТП, реализирано на xxxxxг. в град Монтана, на общински път - бул.”xxxxxx в посока „xxx”, срещу х, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на предявяване на иска до окончателното плащане на сумата.

Съобразно този изход на делото ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца по делото сумата от 590,00 лева - реализирани в производството разноски /50 лева – държавна такса, 200,00 лева – депозит за съдебна експертиза, 40 лева – депозит за свидетели и 300 лева – адвокххско възнаграждение/.

По горните съображения съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА xxxxxx МОНТАНА, xxxxxxxx, с адрес град Монтана, xxxxxxxx № 1, представлявана от xxxxx, кмет на xxxxxxxта да заплати на ЗАД „xxxxxxxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxx xxxxxxxxxx”, xxx със седалище и адрес на управление град София, xxxх представлявано от изпълнителните директори xxxх и xxxх сумата от 448,15 лева, представляваща платено застрахователно обезщетение по щета № 470420212102695 /или референтен № 51-0420-040/21/ по описа на ЗАД “xxxxxxxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxx xxxxxxxxxx”, на основание застрахователна полица № 4704200420001246/29.10.2020г. по имуществена застраховка „xxxxxxxxxxxxx Каско Стандарт”, за причинени увреждания на застрахован лек

автомобил марка “xxx”, модел xxx, с рег.№ xxxxxxxx, при ПТП, реализирано на xxxxxг. в град Монтана, на общински път - бул.”xxxxxx в посока „xxx”, срещу х, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 23.07.2021 година до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 590,00 /петстотин и двадесет/ лева - реализирани в производството разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд - Монтана в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Монтана: _____